

poslje kratkih pokušaja otpora, naši saveznici bili prilisjeni, da se povuku na svoja već prije osnovana obrambena mjesta. Ta obrambena linija leži po prilici između planine Gyergyó, zatim u siskulskim brdima i slijedi tijek Alpe. Južno od Sibinjskih Alpa sve do Željezničkih Vratiju kod Oršove. Do sada su napišeni Braov i Sibinj.

Prema osnovni sjedinjene su se rumunjske čete s rusima, te se pridružile njima u Bukovini. Kako je jaka ta ruska vojska, koja će sada pomiješana sa rumunjskim četama, imati navaliti na Ugarsku sa istoka i jugoistoka još se ne može pregađati.

Najvećenjem rata Rumunjskoj sa strane Bugarske postalo je vojničko pitanje i kardinalnom točkom balkanske politike. Bojevi koji su započeli u Dobrudži imadu polag vojničkog i velikog političko značenja. O strateškom položaju napram Bugarskoj sudjel major Morath: „Jedna druga ruska vojska, koja se već počekom lipnja skupljala na ljevoj obali Pruti kod Renja, imade navodno prama neutralnim vijestima 250.000 momaka, kojima se navodno pridružilo još 60.000 Srba. Već se javlja, da ta vojska napreduje kroz Dobrudžu, a svrha toga napredovanja bez dovoje je navala na bugarsku granicu između Dunava i Varne. Rumunjska vojska ne polazi potpunom svojom snagom protiv Mađarske, jer se barem imadi odbiti one sile koje imadu čuvati Bugarsku i osigurati 600 km dugi bugarsko-rumunjski granici, koja slijedi iz Oršove uz Dunav. Ta je granica povoljnija za Bugare nego za Rumune, jer je sjevrena obala Dunava viša od južne i uslijed močvara, koje bi mogle znatno umanjiti mogućnosti prelaza rumunjske vojske prema Jugu. Rusku ofenzivu protiv Bugarske pogoduje i u glavnom okolost, da se granice Dobrudže i Štefaničke istom Balkanu redi s njenim srednjim i starijim Balkanom, daju slabijoj bugarskoj vojski znatniju opornu snagu. Još se ne može pregađati, na kojoj se liniji naravljaju Bugari probiti, nu njihovo desno krilo znatno je odstreljeno prelaskom turskih četa, a valja predimljavati, da se turska vlada, koja se vjerno drži svojih obvez, ne će držati isto pasivno, ačko će Rusi navaliti na susjednu državu. Iz čitavoga položaja na turski ratistički proizlazi, da bi doista jak se sile mogele ofenzivom snažno obraniti srce osmanske države, naime Carigrad“.

Da se dakle predusretnie ruskoj provali u Bugarsku poduzeće njemačka i bugarska vojska ofenzivu protiv Rumunske, koja može predizbiočno imati samo defanzivni cilj i to, da postigne i na toj točki povoljnije obrambene položaje na Dunavi. O momentanom uspjehu ili neuspjehu te akcije ovise u glavnom i držanje Grčke. Tu se kralj Konstantin sam još boru protiv pritska sporazuma, koji napinje sve svoje sile, da odvede i uporno Grčku u svoje kolonete. U Atenu vlada velika nervoznost. Najvećenje rata Rumunjske proizvelo je u svim krogovima veliku uzrujanost i to je i pojmljivo. Novine javljaju, da je mnogo neutralista iznevjerilo svoju stranci. I to je odgovarati činjenicama. Da se dakle ojača položaj stranke, koja je sklon centralnim vlastima i kralju Konstantinu, potreban je uspjeh protiv Rumunske i taj je odvisan o toku operacija u Dobrudži.

Stupanje Rumunjske u svjetski rat.

U „Baseler Nachrichten“, švajcarski pušnik Egli, raspisiva posljednicima, što bi ih rumunjska akcija mogla izazvati u opštem ratnom položaju. On medju ostalim veli:

Da bi mogli ocijeniti uticaj Rumunjske na cijelokupni vojnički položaj, moramo sebi predložiti u prvom redu, da se ovdje radi o osvajačkom ratu u najčišćem smislu te riječi, kao što je poznato, Rumunjska je već u drugom balkanskom ratu poveđa jedan pljačkaški pohod, koji ju nije stao nikakvih žrtava. Kad to utvrđimo, onda znamo, kakav je način vojevanja u pitanju: Za Rumunsku dakle može biti u pitanju samo ofenzivni rat. Srednjim vlastima pak i njenim saveznicima stalo je samo do toga, da se odbrane od rumunjske vojske. Za središnje

vlasti novo stanje čak se više u neku ruku predstavlja olakši, pošto jednom već prestaje neizvjesnost i nesigurnost, koja im je prijelaz uslijed toga na ovom frontu, tako da su famo stalno bili vezivane izvjesne snage. Poznato je, da već od godinu dana ovamo, u Erdelju i Bugarškoj, stalno stoje spremne čete, čije se snaga i sastav doduše u toku tog vremena mijenjala, a kojima je tamo za to vrijeme bio dosudjen odmor i oporavak. Značajno je, da je u isto vrijeme, kad su u Rumunjskoj političari jednakno tražili ratificiranje rumunjski general obrazio pažnju na teškoće, koje bi predstojale u takvome ratu. Ove se teškoće zbila velike, a izvjesne da se rat nadalji u kom slučaju neće sastojati u vojničkoj skupini, kao 1913. godine. Poznato je, da je tada peti rumunjski vojni zbor prosti ušao u Dobrudžu, a na njim su poslike krenula još četiri rumunjske zbori preko Dunava. Bugara, Grčima i Turcima, nijesu dali otpora, tako da su rumunjske prethodnice poslike deset dana došle do blizu Sofije, Šte je Bugare natjeralo da zaključi čina.

Najmanje nema izgleda, da će ovom prilikom rumunjska akcija na sličan način svršiti bez gubitaka. Za to su i sviše velike snage, koje stoe u borbi, a niti protivnik, što ga je Rumunjska neposredno napala, niti njegovi saveznici ne nalaze se u silnijom stanju, u kojemu se Bugarska nalazila 1913. godine. U koliko je tadašnji iaki i nekravni uspjeh imao odlučnoga učinka na današnje upravljače rumunjske politike, za sada se samo može nastoliti. A ipak za to zadatak, kojega je danas poduhvatila rumunjska vojska, u velikoj je teži nego tada. Mora se računati, da je Rumunjska sebi osigurala pomoć Rusije. Ako je to slučaj, onda se time objašnjava momentanu zastavu u vojnoj djelatnosti u Wolyniji i istočnoj Galiciji. Rusija se naime pripremila na kaznenu ekspediciju protiv Bugarske, a središnje vlasti još nijesu pristupile protiv napadu, kojega su bez sumnje smjerale, dok se ne riješi rumunjsko pitanje. Čak Šta više nije isključeno, da je odložena jedna njemačka ofenziva na zapadnom frontu, da bi se osigurao zatvan broj četa, kojima bi se moglo raspolagati na istoku.

Na zapadu englesko-francuska ofenziva nije mogla postići uspjeha i po svoj prilici ga neće postići ni u buduce. To pukovnik Repington otvorenio i priznaje u „Timesu“, kad veli, da saveznici još ne raspolažu dovoljnom topničkom nadmoćnošću, da bi sebi osigurali odlučnu pobjedu. Tek kroz nekoliko mjeseci engleska će vojska steći onu neslavljivu nadmoćnost, koja joj je potrebna radi izvođenja pobjede. Uslijed toga razumljivo je, što se teži da se na drugom mjestu udari klin u blok središnjih vlasti i njihovih saveznika, te da se u tu svrhu kao objekat bira najamjana od saveznih država, čijim se zavladavanjem i Turska odloži i osamila... No ovu su namjeru svakako i središnje vlasti prozrijele, a zato je najbolji dokaz što još dan njenjački maršal Mackensen sa njemačkim četama stoji na Balkan. Iz tog pak može izdati rješenje, da se ta opasnost brzo i temeljito ukloni, a to se najbolje može stići brzim i snažnim napadom. S toga je vrlo lako moguće, da će rumunjska obava rata izazvati novi veliki napor središnjih vlasti i njihovih saveznika, time više, što bi se na taj način sprječilo eventualno mješanje Grčke na koju mogućnost ukazuju promjene u grčkom vojnom vodstvu.

Vojска, koja pada stupu u rat, imaju posla

s savsini drugim ljudima, nego što su oni, koji su 1914. godine pohitili zastavama. Zbijala su

zaraćene vojske u to doba, kako postradale, ali im zato ratno iskustvo vodja i navuknot samih četa na borbu daju unutarnju tehničku nadmoćnost nad vojskom, koja tek prvi put stupa u borbu. I to se nesmije ostaviti iz vida pri prouđivanju položaja.

Domaće Vijesti.

Zabranjena prodaja zelenih kukuruznih klipova. Pošto je bezuvjetno nužno da se sprječi svakovo zlorabno rasipanje nezrelih plodova i da

im se obezbeđi puno dozirjevanje, zabranjuje se prodaja zelenih kukuruznih klipova naredbom ministarstva za poljodjelstvo, što stupa na snagu danom 28. augusta 1916.

Klipovi što prodaju proti tog zabrani, zaplijenit će se i bei naknade predati bliskoj urođenoj krovniči, odnosno će se upotrebiti kako oni uputi. Pripresti će se proti togi zabrani srušiti kazniti globom do 500 kr. ili zatvorom do 14 dana.

Po tome je dakle zabranjena uporaba zelenih kukuruznih klipova za čovječe uživanje. Ta se je zabrana mogla izdati tim više što su zeleni klipovi doduše omiljena hrana, ali sasvim nepotrebna, a hrana joj vrijednost nije punošto takova da je bojati se bilo kakve stete po hraniču pučanstva od toga što je ta hrana isključena iz tržišta.

Nekolik krumpir. Kako se dozvane, donosi se ove godine na trgu mnogo nezrelih krumpira i t. takovih, koji su prije vremena izvadeni iz zemlje.

Ovo se ima požaliti toli s zdravstvenih, koliko s gospodarstvenih razloga, jer nezreli krumpiri ne vrijede za prehranu, već su škodljivi, lasno su pokvare i malo ih se dobije.

Krumpire se ne smije vaditi iz zemlje, dok im lišće ne požuti ili uvele.

Dok se joščkrumpira zeleno, gomoljika primu snagu. Što su gomoljike vodenje na površini prezera, to su manje zrele.

Ako se krumpiri rano izvade iz zemlje, može se učiniti da naknadno sazriju i to, ako ih se ukopu u sanduk sa suhim pjeskama ili sa suhom zemljom, te sanduk postavi na suho mjesto izloženo suncu i tu ostavi da zriju sve dole, dok iz površine prezera gomoljika bude manje curila voda.

U ostalom se preporuča, da se ne kupuju zeleni krumpiri.

Popis ureda vojne pošte, koji su priprešteni prometu privatnim paketima vojne pošte: 8, 9, 11, 19, 19-II, 20, 20-V, 34, 37, 39, 48, 51, 52, 55, 64, 65, 69, 76, 79, 88, 95, 96, 100, 111, 113, 125, 128, 133, 137, 138, 143, 146, 148, 176, 177, 178, 181, 185, 186, 188, 203, 207, 215, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 237, 238, 242, 250, 252, 258, 267, 269, 273, 277, 278, 282, 302, 307, 315, 316, 319, 323, 324, 335, 336, 338, 345, 364, 369, 400, 400-II, 400-III, 510, 511, 512, 513, 514, 517, 600, 601, 602, 603, 604, 505, 607, 608, 611, 612, 613, 615, 630.

Promet privatnim paketima vojne pošte dozvoljen je od sada unaprijed jedino s onim uređenim vojne pošte dobitno etapnim pošti, uređenim brojem, koji su označeni u gornjem popisu. Svi ostali uredi vojne pošte i etapni pošti, uređeni vojne pošte i etapni pošti, uređeni brojem, koji nisu navedeni u ovom popisu nisu priprešteni prometu privatnim paketima vojne pošte.

Promet privatnim paketima vojne pošte označen je s onim unaprijed jedino s onim uređenim vojne pošte dobitno etapnim pošti, uređenim brojem, koji su označeni u gornjem popisu. Svi ostali uredi vojne pošte i etapni pošti, uređeni vojne pošte i etapni pošti, uređeni brojem, koji nisu navedeni u ovom popisu nisu priprešteni prometu privatnim paketima vojne pošte.

Promet privatnim paketima vojne pošte označen je s onim unaprijed jedino s onim uređenim vojne pošte dobitno etapnim pošti, uređenim brojem, koji su označeni u gornjem popisu. Svi ostali uredi vojne pošte i etapni pošti, uređeni vojne pošte i etapni pošti, uređeni brojem, koji nisu navedeni u ovom popisu nisu priprešteni prometu privatnim paketima vojne pošte.

Brunislav, Dr. Ejnar Hjalm piše u „Basler Nationalzeitung“: Jedna od najzanimljivijih figura

medju vojskovođama, koji su pokušavali i još uvek pokušavaju, da s ruskim masama od milijuna probiju njemačko-austrijsku frontu, jeste bez sumnje sadašnji vrhovni zapovjednik general Brunislav.

Brunislav, koji danas ima 63 godine, potječe iz ugledne i vrlo bogate porodice. Pohodjao je plemićku ratnu školu u Petrogradu i paški zbor, pa je poslije svršeni nauka stupio u jednu odiličnu konjaničku pukovniju. Bio je vanredan veseljak, pa je kao takav bio rado vidjen gostok kod dvora tako i u petrogradskom društvu. Kasnije straštan sportas i izvrstan jahač bio je pri svemu i svršen, što je bilo ma po čemu u vezi sa športom. Aranžirao je utrke s preškama i zaprijeckama, uveo je u Petrograd igru polo, a općenito je, kao časnik cijenjen kao važan i sposobna glava. No niko, koga je od

zaštitom, da je uklonim iz kruga ovoga zagrebačkog društva, koji se diši samo vanjskim sijem, a sreća nema, koje živi i trati do dana danas, ne pitaju, što će sruši biti, koje ne mari za dužnost, za sreću sruši, koja nije ni hrvatsko, ni šapsko, ni madžarsko; ja želim, da se dobro moja Lucija povrati na vrijednu majku i domaćinu onom, gdje smo svi nikli, u onom skronju, plemićki dvorić dvorac, gdje mi poštenja i ljubavi, gdje nema konkretni i lakounost: ondje će — to tvrdio znam — srećna biti uz vašeg sime.

Da, gospodine, ja se vrue molim bogu, da je ne postigne onakova nesreća, kakov je snasla moju obitelj. Vi ste star, vrijedan Hrvat, vi me razumijete sigurno. Ne obazirite se na to, da ne stojim u onoj političkoj stranzi, za koju se vi borite, i strandi naroda. Gvozdena klijeta sudbine drže me u skupu ljudi, koji bez obzira na naš rod rade za se. Ja se ne mogu odavale mači. Bog mi oprostio taj grijeh s kojeg se u srukuje, ali ne vjerujte, da se odrekoh svoga staroga hrvatskoga plemena. Znam, da će propasti, da će narod pobijediti, da će izvinuti na slobodi iz omih muka, koje ga ovadsava biju. Bog blagoslovio narod! Ja mu ne mogu doprinjeti druge žrtve do onih muka i žudu, koji razdiru moje srce, ja mu ne mogu doprinjeti njevoj grijeh učinjeni našim srušenim narodom. Novo će pleme osnovati u Hrvatskoj, no čevo je po njem prebrojati naša domovina, a ja sam jedno smrtonosno mitak, da imadem svoju kler u bezvika mira. Nu ja to neću, ja želim, da se moje dijete ne udade bez ljubavi, i

prije poznavao, nije mogao ni sanjati, da će Brunislav doći na svoje danasne mjesto.

U jesen 1914. povjereno mu je vođstvo jednog vojnog zbora, pa je svratio na sebe pažnju svojim operacijama u južnoj Galiciji i Karpatima, a poslije nekog vremena dobio je vođstvo jedne armije, a danas zapovjedaju sa kud i kamo na vjećem od tri velike ruske armejske skupine. Što je njegov predstasnik general Ivanov sa najvećim silama dva puta pojedno bespušnje pokušao, naime da potisne njemačko-austrijsku frontu, to pokušava od nazad više od dva mjeseca neprimenjivo. Što je njegov zemljopisno žilavštu po treći put general Brunislav.

Svakaku i u umjerjenim petrogradskim krušovima govori se, da je Brunislav nečuveno ekonomisao ljudskim materijalom, pa je o tome pravcu bacio u sjenu sve svoje predstasnice, čak i velikog kneza Nikolaja Nikolajevića. Neki ruskci časnici bijo biši:

„U opeč čovjek kao da nije čovjek. Čovjek kod nas, makar da to žalosno zvuči, nema ni stoti dio vrijednosti, kao tamo kod vas muha na zidu. Katkada mislim sasvim ozbiljno i da moram poludit, a toga se našljivo bojim, no to nije strah, da cu moći biti izgubiti život, nego užas i strah, koji prolaze čovjekom, kad ne djeljama i nedjeljama mora gledati, gledati, da se oko njega gomilaju brda leševa, kojima moramo da iskupimo svaki korak zemljišta, koji iza nas ostavljamo. Može se moži biti reči, da je nisam prava vojnička priroda, a to mi je sasvim sve prava vojnička priroda, a to je moži nemakuti ni mnogobrojni protivnici, koji se od vremena do vremena javljaju.“

No danas je ime Brunislav u Rusiji tako popularno, kao što je ime Joffre u Franceskoj, pa su vojne kraljevine nade i snovi nerazdjeljivo skopčani sa imenom Brunislava koji vrijedi kao najjači čovjek na pravom mjestu, koga nisam mogaknuti ni mnogobrojnim protivnicima, koji se od vremena do vremena javljaju.

Poziv.

Društvo za štendž i zajmove u Omiljima, registrirana zadružna na neograničeno članjenje, obdržavati će u nedjelju dne 10. rujna 1916. na 4 sata po podne u društvenim prostorijama

redovitu glavnu skupštinu

sa slijedećim dnevnim redom:

1. Priopćenja.
2. Izveštaje uprave i nadzorništva o poslovanju u god. 1915.
3. Odobrenje zaključnog računa za godinu 1915. i odluka vrhu uporabe cistoga dobitka.
4. Izbor predsjednika (upravitelja), te ostalih članova uprave, kao i izbor nadzornog odbora u obričnogču suda.
5. Razni predlozi.

O m i s l a j, 27. kolovoza 1916.

Odber.

KINO

Crvenog križa.

ULICA SERGIA BROJ 34.

U sjeni Trones-a

igra u 3 čina.

Željeznična na Rittneru

naravna snimka.

Jedna obitelj na Pumpu

veseloigr.

ULAZNINA: I. prostor K 1—; II. prostor 40 ill.

Uči se može kod svake slike.

ja rob svoje nesreće, ali moje dijete je živo, dobro; moje dijete nije zasluzilo nesreće. Naše je doba vrijeme prevarita, pripeljaz iz staroga u novi svijet. To se pjeni, kuha, to vri i kipi. Da svoje dijete bacim u tvar? Ne cu. Želim ga zakloniti ušteću, a tajobja zaštiti bit će joj vaš sin, vaša obitelj. Evo to se moje misli, moja čušta. Povjeravam ih vama. Sudite, razabarite, važite! Pa ako ih shvatite s omiljeno živim osjećajem, s kojim je to pismo pisano, zastava cete primiti moju Luciju u krušo svoje obitelji.

Dugo pisao je Dobranić to pismo. Ne jednaput zapi me pere na artiji, ne jednaput stade mi drhtava ruka, ne jednaput posegnuci desnicu, da razdere ispojived sramote, griješi i nesreće, ali se drže sjeti Dobranić Lucije, prijegor mi tisu s nova pere u ruku, a na trepacu muža pojaviti se suza, sveta suza posvećena djetetu. Pa kad je stavio pod svu te čemerna retke svoje imat, kad je smotra list, da može poći u svijet, uzdužna gospodin Dobranić duboko, kanda je odvalio kamEN od srua, ali zadruh u isti čas, jer hoće li to pismo urodoti plodom? Hoće li ta strašna žrtva, ta ispojived griješi donjeti sreću? Ne će li njezina suza pasti na sru kamen; ne primosi li u ludo žrtvu, te li se počije nade razdrati dobroj djevojci sreću?

Dugo je okljevao, dugo se je kološao godin Dobranić, držec u ruci u kobo pismo. Nekapok se premi i otrvari pismo Vladimirov.

(Nastaviti će se.)